



در رساله مجید از امام صادق علیه السلام

## اصول فقه (بحث چهارم - اصول عملیه)

جواب از اشکال دوم

جلسه ۴۷۹

استاد شفیعی

خلاصه بحث گذشته

تعریف استصحاب کلی: از یقین به وجود یک فرد؛ یقین به کلی آن فرد حاصل می‌شود؛ زیرا کلی در ضمن افرادش

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv محقق می‌شود.

مستصحب، کلی است نه فرد، زیرا شک در بقاء کلی، ناشی از سه امر است:

۱. شک در بقاء همان فرد و بالتبع شک در کلی هم حاصل می‌شود.
۲. بخاطر تردد در همان فرد بین معلوم البقاء و معلوم الارتفاع.
۳. احتمال حدوث یک فرد جدید بجای آن فرد اول که معلوم الزوال است.

مصنف: استصحاب در دو قسم اول جاری می‌شود.

اشکال دوم

توهم شک در بقاء، مسبب است از شک در حدوث آن فرد مشکوک الحدوث.

ImamSadiq.tv اگر حکم شد به اینکه اصل، عدم حدوث آن فرد طویل است، این حکم مستلزم ارتفاع قدر مشترک است، بخاطر اینکه

این قدر مشترک از آثار آن فرد مشکوک الحدوث است.

جواب شیخ

از بین رفتن قدر مشترک، از لوازم حادث بودن است؛ یعنی وقتی می‌توان گفت: قدر مشترک معدوم شده که اثبات کنید آن حادث، همان امر مقطوع الارتفاع بوده؛ نه این که از لوازم عدم حدوث فرد دیگر باشد.

شرح مصنف

ما منع می‌کنیم که شک در بقاء قدر مشترک کلی؛ مسبب باشد از شک در حدوث فرد طویل و عدم حدوث فرد طویل دیگر، زیرا وجود کلی بر حسب فرض، از اول امر، متیقن الحدوث بوده است.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv و الحاصل

احتمال وجود کلی و عدم کلی در حالت شک، مسبب است از شک در اینکه حادث معلوم، آیا طویل بوده (که معلوم البقاء است) یا قصیر بوده (که معلوم الزوال است)؛ نه اینکه وجود کلی، مسبب است از خصوص احتمال حدوث طویل العمر.